

[Poul Møller.]

alle tilfælde bedre end den bestående ordning, og derfor er vi gået med til den. Den er efter vor opfattelse smidigere og lettere at administrere, den kræver ikke så megen kontrol, den er befriet for de skæmmende indkomstgrænser, den er mere forståelig for skatteborgerne, og den animerer til en vis sund konkurrence mellem de forskellige former for pengeinstitutter, der appellerer til befolkningens opsparevilsje.

Vi håber derfor, at der skal komme noget godt ud af denne ordning, og vi håber først og fremmest på, at den nu får en permanent karakter, så det ikke bliver et årligt tilbagevendende spørgsmål, hvordan folketinget skal stille sig over for problemet opsparing.

Dermed være ikke sagt, at vi tror, dette er nok. Vi tror, at man også på anden måde skal appellere til opsparevilsjen, men det er i hvert fald en fordel, at vi nu får lagt denne ordning fast, så man kan arbejde med den i det praktiske liv. Vi havde gerne set en højere grænse end de foreslåede 1 000 kr. for forsørgere og 600 kr. for ikke-forsørgere; vi havde gerne set, at man var gået op til 1 200 kr. for forsørgere og 800 kr. for ikke-forsørgere, men vi har bøjet os for den politiske nødvendighed, der forelå i denne sag. Vi er som sagt overbevist om, at hvis dette bliver et tilløbsstykke, hvis der virkelig bliver interesse for det, kan disse grænser senere hæves. I hvert fald forbeholder vi os vor ret til at arbejde for, at man går videre ad denne vej og søger grænserne hævet.

Det bliver selvfølgelig nødvendigt for folketinget at se på andre former for opsparing og prøve at finde frem til, hvordan man yderligere kan støtte opsparevilsjen, således at resultatet ikke bliver, at den eneste mulighed for skattefri opsparing er, at pengene bindes i en bank, en sparekasse eller et forsikringsinstitut over en årrække, men at man også giver mulighed for, at de mennesker, der er selvstændige, og som sparer op på anden måde ved at studere o. s. v., også skal få nogen glæde af det almindelige ønske om at fremme opsparingen.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale ærede medlemmer at stemme for samtlige i tillægsbetænkningerne stillede ændringsforslag og ved den afsluttende tredje behandling at stemme for de tre lovforslag.

Axel Sørensen: Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale, at man stemmer for de ændringsforslag, der er stillet til to af de tre lovforslag, vi her behandler under ét, og at stemme for lovforslagene som helhed.

Det er ikke ganske almindeligt, at der til en tredje behandling foreligger så mange ændringsforslag, som der gør her. Årsagen kan måske udledes af, at forslaget til lov om beskatning af renteforsikringer m. v. tidligere har udgjort et afsnit i et andet lovforslag. Selv om det først er sket her ved tredje behandling, er der nu altså skabt afgørende klarhed på en række punkter i et så vanskeligt og uoverskueligt område, som rente- og kapitalforsikringsområdet nu engang er. Ved ændringsforslagene afgøres det, hvilke beløb der er skattepligtige, og hvilke der ikke er det. Det fremgår således af ændringsforslag nr. 6 i tillægsbetænkning over forslag til lov om beskatningen af renteforsikringer m. v., at en arbejdstager ikke skal beskattes af et arbejdsgiverbidrag til sin rente- eller kapitalpensionsordning, når de indbetalte midler er bundet til det fyldte 60. år. Disse arbejdsgiverbidrag, som er indbetalt, kan ikke gøres til genstand for retsforfølgning.

Ændringsforslagene nr. 12 og 19 klarlægger adgangen til at opnå fritagelse for afgift af beløb, der udbetales på en kapitalpensions- eller renteforsikringsordning. Det gælder f. eks., hvis en virksomheds pensionsordning bringes til ophør, eller når det udbetalte beløb genanbringes i en ny pensionsforsikring med løbende udbetalinger. Hvis en arbejdstager skifter stilling, skal det udbetalte beløb genanbringes, inden der er gået 6 måneder fra udbetalingsdagen, for at han kan undgå at svare afgift af beløbet. Ændringsforslag nr. 13 vedrører lovforslagets § 6, punkt c, om afgift af arbejdsgiverbidraget, når den samlede kapital kommer til udbetaling, og går ud på, at denne afgift kun skal gælde for kapitalpensionsordninger, som er indgået efter 31. december 1957.

Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister, fordi han er gået ind på at ændre forslaget på dette punkt, så det kun kommer til at gælde for fremtidige kapitalpensionsordninger, idet mit parti finder det uheldigt at gennemføre en lovgivning med tilbagevirkende kraft på dette område. Man har netop tidligere godkendt kapital-